

ACTUALITATEA  
PENTRU TINERET

(Pagina a 2-a)

De azi, ingineri constructori

(reporterul nostru vă relatează momente de la repararea în producție a proiecției 1970).

Noul lăcaș al Thaliei la Craiova

NOI — în viziune  
in viziune de organizație

(Pagina a 3-a)

Scrisoarea a patra din ciclul „CE-AS PAZE DACĂ SĂ FI SECRETAR U.T.C.” este intitulată:

Pentru ce am fost sancționat cu admonestare severă

La Uzina de aluminiu din Slatina despre:

Optimizarea corelației dintre munca efectivă prestată și câștigul realizat

ÎN PAGINILE 2-3:

EFIGIA TINEREI  
GENERAȚII

GRAVATĂ ÎN METALUL

MARII ÎNCERCĂRI

Un reportaj de PETRE DRAGU



IN PAGINA IV-A

CRONICA PLASTICA

• „Arta” deloc minoră a copiilor

CRONICA MUZICALA

• Pagini beethoveniene

TELESPECTATOR

• Fault

Proletari din toate țările, uniți-vă!



ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6561 | 6 PAGINI 30 BANI | MARȚI 23 Iunie 1970

NOUA TEMELIE  
A SATULUI

• La Drăgoiești, județul Suceava: comună puternic lovită de calamitățile naturale, reconstrucția se desfășoară în ritm susținut.  
• În toamnă locuințele vor fi date în folosință.  
• Ca peste tot, și aici, tinerii se situează în fruntea muncii de refacere.

60 000 M.C. BETOANE  
TURNATE LA BARAJUL  
DE LA PALTINU

Constructorii sistemului hidrotehnic de pe Valea Doftanei, au îndeplinit sarcinile de plan pe prima jumătate a anului. În corpul barajului de la Paltinu — unul dintre cele mai mari din țară, s-au turnat mai bine de 60 000 m. c. betoane. Au fost simțitor depășite sarcinile de plan la lucrările de instalare a conductelor de mare capacitate, prin care va fi dirijată apa necesară alimentării orașelor Cimpina și Ploiești și pentru irigația a peste 6 000 ha teren agricol.

O NOUĂ FABRICĂ ÎN  
CADRUL UZINELOR DE  
TRACTOARE-BRAȘOV

Pentru producția motoarelor necesare echipării tractoarelor de 40 CP, în cadrul Uzinelor de specialitate din Brașov, a intrat în funcțiune o unitate specială cu o suprafață de producție de 4 000 mp. Datorită creării noii fabrici, uzina brașoveană va putea realiza până la sfârșitul anului un număr suplimentar de tractoare. Numai până acum au fost introduse în fabricația de serie 6 tipuri de tractoare, în prezent uzina pregătindu-se să includă în producție tractorul de 150 CP.

(Agerpres)

Primirea de către tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU  
a delegației militare a Republicii Zambia

Luni la amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit delegația militară a Republicii Zambia, condusă de A. Zulu, ministrul apărării în guvernul zambian, care face o vizită prietenească în țara noastră. La primire au participat, din

partea română: general colonel Ion Ioniță, ministrul Forțelor Armate, Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, general-colonel Sterian Țircă, adjunct al ministrului Forțelor Armate, adjunct al ministrului afacerilor interne. Din partea zambiană au fost de față: L. Changufu, ministrul afacerilor interne al Zambiei, D. L. Chilao,

adjunct al secretarului ministrului apărării, M. V. Siwale, adjunct al secretarului ministrului afacerilor interne, K. I. Tembo, adjunct al șefului poliției statului, G. K. Chinculi, locotenent-colonel, loțiitor comandant de batalion. Întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Vizita președintelui  
Consiliului de Miniștri,  
Ion Gheorghe Maurer,  
în R. F. a Germaniei



La plecare, pe aeroportul Băneasa

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a plecat luni dimineața la Bonn, pentru a face o vizită oficială. În Republica Federală a Germaniei, la invitația cancelarului federal Willy Brandt. În vizita sa în Republica Federală a Germaniei, președintele Consiliului de Miniștri este însoțit de Cornel Burtică, ministrul comerțului exterior, Nicolae Agachi, ministrul industriei metalurgice, Vasile Giuga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Constantin Oancea, ambasadorul României la Bonn, de alte persoane oficiale, de consilieri și experți.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, președintele Consiliului de Miniștri a fost salutată de tovarășii Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdet, Janos Fazekas, Leonte Răutu, Iosif Banc, Mihai Marinescu, Ion Păjan, miniștri.

Au fost de față Franz Drutschmann, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Republicii Federale a Germaniei la București, și membri ai ambasadei.

Survolând teritoriul R. P. Ungare și Republicii Austria, în drum spre R. F. a Germaniei.

La aeroportul Köln-Bonn, pe clădirea căruia erau arborate drapelurile de stat ale României și R. F. a Germaniei, președintele Consiliului de Miniștri al României, a fost salutat cordial de cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt.

Au venit, de asemenea, în întâmpinarea loțiitorului șefului Cancelariei federale, secretarul de stat Egon Bahir, secretarul de stat al Ministerului Afacerilor Externe, Paul Frank, ambasadorul R. F. a Germaniei la București, Erich Strätling, șeful adjunct al oficiului de presă și informații al guvernului federal, Rudiger von Wechmar, loțiitorul inspectoru-

niel, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, și persoanele oficiale care îl însoțesc au sosit în capitala R. F. a Germaniei.

(Continuare în pag. a V-a)

CURSURI  
DE ATEISM

de H. H. STAHL

Am urmărit tematica unor cursuri de ateism și am rămas surprins de nepriceperile înfintele, de falsul și stersul fei de a se pune problemele.

Căci adevărul este că în lumea noastră rurală mai există grupuri de indivizi în mentalitatea cărora mai dăinuie încă primejdiile de adânci straturi preceștine, de străvechi păgânism, degenerat în superstiții, abia poleite în forme religioase ortodoxe. Mult din ele sînt nu numai absurde, ci și cit se poate de dăunătoare, fără măcar să mai păstreze, unele din ele, acel farmec folcloric al povestirilor, legendelor, ceremonialelor și ritualurilor, atât de naive, emoționante chiar pentru cei ce le cunosc răscolit înir-o istorie a religiilor de mult dispărute.

De pildă: ce putem spune despre obiceiul de a sili femeia să nască în genunchi, pe pământul gol, moștia doar de „nașă” rituală? De a tăia buricul copilului cu foarfecele de tuns oile? Ce comentarii putem face despre grilele ce trebuie păzite pentru ca marșii să nu se facă moroi? Ce avem de spus despre descințele și vrăjile practicate în medicina populară, despre fetele de dragoste, despre cele de îndumănire, despre ghicit și sortit?

Chiar atunci cînd asemenea credințe desarte nu sînt rău-făcătoare, chiar cînd sînt pitorești și interesante, ele sînt totuși dovada unei mentalități de-a dreptul străine celei științifice, piedică pentru ridicarea maselor umane la nivelul cerut de lumea noastră, prinsă în plină transformare, sub impulsul revoluției tehnico-științifice.

Fată de situația reală, care mai dăinuie încă la unele grupuri de la țară, a aduce argumente teologice cu privire la dogmele religiei creștine, este de-a dreptul absurd, căci cei mai mulți habar nu au de amănuntele dogmei religioase. Ei nu cunosc decît ritualul, pe care îl interpretează, deoseori, tot în sens magic.

Rămînera în urmă merge pînă acolo încît chiar și o discuție lămuritoare cu ei este inutilă prin ineficiență: n-ai cui vorbi! Unii, datorită celor câteva zeci de citate învățate pe de rost, nici nu le bagă în seamă dacă nu știu și nu acceptă, aprioric, deci fără să le pătrunzi, măcar tot atîtea citate cit și ei.

Discuție de altfel zadarnică. La nivelul lor de dezvoltare socială, opoziția lor imbracă forme religioase.

Și atunci mă întreb: procesul actual de educație științifică atât de necesar în acest domeniu, este el acela de care avem nevoie? N-am învățat oare nimic din istoria războaielor religioase? Mai sîntem încă robii iluziei că în dasul lor se ascund „dogme” în controversă, iar nu interese sociale concrete? Mai continuăm a crede că ideologiile se combat pur și simplu prin contraideologii? Că e suficient să arzi lipsa de logică a unor credințe pentru ca ele să dispară? Și că în lupta împotriva obscurantismului e suficient un bun profesor de ateism?

N-ar fi oare mai util să analizăm sociologic problemele acestea, atît ale păgînismului subiacent ortodoxismului rural, cit și ale sectelor, ca să putem ajunge direct la cauzele lor sociale? Cu alte cuvinte: este suficient să ne limităm la acele „broșurele” și „conferințe”, n-ar fi necesar să facem efortul de a căuta rădăcinile sociale ale acestor mentalități retrograde?

MAMAIA '70



IMAGINAȚIA  
OMULUI  
ÎN SLUJBA  
UMANITĂȚII

Astăzi, se deschide la Mamaia a III-a ediție a Festivalului internațional al filmului de animație care se va desfășura și în acest an sub deviza: „Imaginația omului în slujba umanității”

Pentru a treia oară, începînd din anul 1966, frumoasa stațiune a litoralului românesc deovine capitala mondială a animației în care circa 100 de filme selecționate din alte cîteva sute vor concura pentru marele premiu „Pelicanul de aur” plus alte distincții pe care le va acorda un juriu condus de Ion Popescu Gopo, vicepreședintele Asociației internaționale a filmului de animație.

În afara concursului, ediția din acest an va avea și un larg caracter de lucru concret. Să încercăm mai întâi să des-

C. R. CONSTANTINESCU  
(Continuare în pag. a IV-a)

Scrisoarea adresată  
tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU  
de către Adunarea Cetățenească din  
Circumscripția M.A.N. nr. 1-Municipiul  
București

Iubite tovarășe  
NICOLAE CEAUȘESCU,

Cetățenii circumscripției electorale M.A.N. nr. 1, intruși într-o entuziasă adunare, am luat cunoștință cu deplină satisfacție de modul cum se trag în viață propunerile alegătorilor cu privire la dezvoltarea și modernizarea cartierului „23 August”, Municipiul București.

Vizitele Dumneavoastră de lucru în circumscripția noastră e-

lectorată, discuțiile purtate cu cetățenii, prețioasele îndrumări date cu acest prilej, constituie o expresie vie a legăturii strinse, cimentate între conducătorii statului și popor, constituie un puternic stimul în munca noastră pentru realizarea mărețului program stabilit de cel de-al X-lea Congres al partidului.

Sîntem profund recunoscători partidului, Dumneavoastră personal, deputatul nostru îndrăgit, pentru grija permanentă pe care

o acordați construirii de noi obiective social-edilitare în această zonă, modernizării străzilor și creșterii mijloacelor de transport în comun, aprovizionării populației, în scopul creării de condiții tot mai bune de muncă și viață nouă locuitorilor acestui cartier.

Ne angajăm să ne aducem mai mult contribuția noastră conerată la construcția complexelor comerciale și deservire din strada Grindului, din piața „23 August”, cartierul Cosmos-Pantelimon și piața preuzinală „Republica” prin acțiuni de muncă patriotică, prin participarea noastră la darea lor în folosință în termenele stabilite.

Profund convins că politica partidului și statului nostru este închinată nobilului scop de a asigura patriei și poporului un viitor luminos, asigurăm și cu acest prilej conducerea partidului, pe Dumneavoastră personal, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu că cetățenii acestei circumscripții electorale, alături de întregul nostru popor, sînt ferm hotărîți să-și consacre întreaga putere de muncă înfloririi patriei, Republica Socialistă România.

ADUNAREA CETĂȚENEASCĂ  
DIN CIRCUMSCRIȚIA  
M.A.N. Nr. 1  
MUNICIPIUL BUCUREȘTI

ÎN CONFRUNTAREA CU STIHILE NATURII

CLASA MUNCITOARE—  
VIGOAREA ȘI TINEREȚEA  
ROMÂNIEI CONTEMPORANE

Calamitatea naturală abătută asupra României a „mușcat” nemilos din trupul sănătos al țării, a provocat imense pagube economiei naționale și nădujei personale a oamenilor, a distrus așezări, case, edificii ale întreprinderilor și cooperativelor agricole de producție, a avariat uzine și fabrici, imense suprafețe de culturi agricole, a curmat vieți omenești, a îndoliat familii, dar nu a putut frînge vîntul de fier a maselor de a lupta cu furia năpraznică a apelor. Dimpotrivă în zilele și nopțile grele ale dezastrului s-a manifestat cu pregnanță nu numai capacitatea omului de a se opune stihiei dezlănțuite, înaltul nivel de constituție ce caracterizează pe membrii societății noastre socialiste, coeziunea moral-politică și de acțiune a întregului nostru popor, ci în egală măsură și poate în multe privințe mai pregnant decît oricînd s-a afirmat rolul clasei muncitoare de forță socială conducătoare în societatea românească contemporană, de ferment și liant social ce pune în

mișcare imensă putere de acțiune a unui popor liber și stăruin autentic pe destinele și soarta sa, pe bogățiile și pe valorile materiale și spirituale ale țării.

ION IUGA  
(Continuare în pag. a IV-a)



Muzeul  
IMAGINAR  
AL ARTEI  
MONUMENTALE

DOSARE PE  
SOCLURI

De la bun început — în să spulber, pentru cine nu știe, ideea romantică că un monument se comandă, se execută și apoi se amplasează pe locul care i-a fost desemnat. Ar fi prea simplu și ar ține cumva de naivitatea anticilor. Orice statuie vine pe lume mai întîi cu un dosar voluminos, cam cit un roman de 200—400 de pagini, plin cu adrese, acorduri și referate între numeroase instituții și foruri interesate. Unui

monument de un dramatism intens, de o expresivitate plastică remarcabilă ca „1307” a lui Naum Corcescu, ca să luăm un singur exemplu, creat încă din anul 1957 (care trebuia amplasat cu ocazia semicentenarului acestui eveniment) nici pînă astăzi nu i-a fost afectat un spațiu. Din investigațiile făcute am fost informată că (după o serie lungă, poate prea lungă, de propuneri de amplasare) s-a hotărît în sfîrșit ridicarea lui

Să încercăm mai întâi să des-



PREAMBUL

CONCLUZII LA O ANCHETĂ CE RĂMĂSESE DESCHISĂ

„Cu cîteva luni în urmă — adică înainte de diluviu, adică, metaforic vorbind, acum o vechie — întreprindem, într-o modalitate gazdărească pe care aș numi-o „foarte frecventă în epocă”, o suită de convorbiri al cărei titlu generic — SCHIȚE LA UN PROFIL AL TINEREI GENERAȚII — sună, cred, totul desigur interioare...

dezvoltări ascendente a națiunii noastre. S-au formulat în acel ciclu de converșiri calificative ca: TINERET educat în spiritul înalțelor răspunderi; TINERET a cărui siguranță devine este garantată de încrederea fără limite ce i se acordă, pe toate planurile, de către partid și întreaga societate; TINERET deschis către marile idealuri ale contemporaneității; TINERET educat în spiritul învițăturii marxiste, al muncii și patriotismului, al solidarității internaționale și spiritului de sacrificiu; TINERET solid pregătit profesional și intelectual, sănătos ca moralitate și dezvoltare fizică; TINERET demn și continuu, îmbogățindu-le, tradițiile nobile ale înaintașilor — și reporterul a consemnat fidel toate aceste calificative, încredinșându-le tiparului. Dar, în același timp, INTREZIND SĂ FORMULEZE O CONCLUZIE, amintind mereu articolele-încheiere a cărui redactare i se părea dificilă, în mod paradoxal, tocmai din pricina perfectiei unități de vedere a interlocutorilor. Acum, însă...

Acum, după ce, pus în fața marii încercări a luptei cu forțele stihnice ale naturii, tineretul nostru și-a dat întreaga măsură a tăriei sale — tărie pe care, de altfel, o simțiseră ca existind toți interlocutorii anchetei despre care vorbeam — se poate concluda răsădit, fără teamă că vorbele caracterizării ar putea să fie prea „mari”, că vreunul din calificative ar putea să fie lipsit de acoperirea în aur a realității: CIAVATA ÎN METALUL DUR AL GRELEI ÎNCERCĂRI PRIN CARE A TRECUȚ SI CONTINUA SĂ TREACĂ POPORUL NOSTRU, EFIGIA TINEREI GENERAȚII CONTUREAZĂ NET ȘI TRAINIC UN PROFIL DE TULBURĂTOARE FRUMUSEȚE ȘI FORȚA UN PROFIL EXPRESSIV ÎN MOD REVELATOR ÎN CONTEXTUL EVENIMENTELOR CĂRORA A FOST CHEMAT — S-A SIMȚIT CIVIC ȘI OMENEȘTE CHEMAT! — SĂ LE FACĂ FAȚĂ.

Nol, aici, aducem în sprijinul afirmației de mai sus faptele. Miile de fapte din care, bineînțeles, nu putem transcrie decât câteva. O facem, cu regretul că fiile reportajului nu pot cuprinde vorbe de poezie, dar și cu conștiința mîndră că asemenea file

pot să încete oricînd la o atît de nobilă întreprindere. Pentru că ele sînt...

FILE DE CRONICĂ

— I-AM CREZUT BUNI NUMAI DE NAZBÎȚII, ne spune dirigintele Gheorghe Andraș, vorbind despre elevii săi. De pildă, frații Corabean — Ion și Aurel —, gemeții dintr-a X-a B, deși sînt buni la carte, ne cuseseră peri albi: seamănă atît de bine între ei încît mai tot timpul puneau

venit să le mulțumească, s-au fîșicit și-au răspuns într-un glas: — Eu doar am ajutat. Frățicu' a făcut tot ce-a fost greu.

— FAZECAS SE ASCUNDE, ne spune Teodor Mihu, secretar de partid al orașului Timișoara. L-am căutat ca să-l întrebăm ce ne volor, l-am căutat ziaristi, televiziunea, dar el se ascunde...

Fazecas! Un foarte tînar bărbat (20 de ani) pe care l-aș numi Campionul absolut sau, cu majuscule, TINARUL SOT. În plină izbucnire a Timavei, sub potop, și-a transportat pe brațe către spital tinăra soție (17 ani), cu viața primejdită de ivirea unei hemoragii puternice. Dar pînă să

într-o vreme au luat un colac de cauciu, au pus o scară pe el, au legat colacul cu scara lor în care salvau oamenii și așa l-au scăpat pe soldat. Militarii erau vineți de frig... Pe mine m-au dus în spate... Am crezut că nu o să putem fugi cu Viluca care avea copil mic de opt zile. Vedeam soldații lupșind și mă durea inima în mine dar eram prea mică ca să-i ajut... (Silaghi Maria, clasa a III-a B, Școala elementară Belean, din lucrarea scrisă la Compuneret: „Despre revărsarea apelor”). „Cine va fi fost soldatul acela „cu apa pînă la gît”? Dar cel care a purtat-o-n spate pe scolarita Maria? Dar ceilalți, „vineți de frig”, pentru a căror suferință „o durea inima” pe copilă? Ei n-au alt nume decît Osta-

plin de semnificații... La I.A.S. Ozum s-a văzut o scenă desprinsă parca din cel mai dramatic western: un tînar s-a avîntat călare în mijlocul valurilor, în plină furtună, și-a nters împotriva cursului apei, salvîndu-le, trei sute de vite. A fost o luptă aprigă, care-ți rețea respirația... Cînd i-am întrebăat a doua zi pe băieții de la Ozum cine-a fost eroul, nici unul dintre ei n-a ieșit în față să spună: „Eu am fost acela”. Au răspuns emoționat: „A fost unul dintre noi. Cine-l mai știe, că nu se vedea mai de loc din pricina ploii”.

...DAR STUDENȚII? Dar băieții aceștia, cărora li s-a zis nu o dată uragului și trăiți în puf? ...La Tg. Mureș, în nopțile

EFIGIA TINEREI gravată în metalul mării

profesorii în încercătură; uneori ieșeau la tablă unul în locul celuilalt și pe urmă își lăudau împrava-n tot orașul.

„Orașul? Belean pe Somet. Da fapt, în timpul calamității, sub Somet: trei sferturi din clădiri acoperite de ape. Acum, cînd purtăm discuția cu dirigintele, apele abia s-au retras, este dominată și elevii Liceului teoretic și al Școlii profesionale au ieșit toți ca unul, cu lopeți și roabe, să scoată de sub mil piata orașului. Gemeții sînt acolo, încordați, nădușiți, ageri și semănînd ca două picături de apă. Sînt îmbrăcați identic. Au capete rotunde, tunse scurt și trupuri frumoase de sportivi. Dar de fapt sînt încă niște copii: își schimbă pe neobservate locul la țarga de cartă mil și se amuză cînd cărătorul-pereche se adresează lui — Ion zicîndu-i Aurel. Bîd amîndoi la fel — cu lui — sonor, generos, pușteț: „Frost nu ai ești. Credeai căs eu — și cînd colo era frățicu'!”

Frățicu' acestia hîndocși și tulburători de identici au salvat, în noaptea înundății, cinci familii — 27 de vieți — de la moarte sigură. A doua zi, cînd oamenii au

ajungă el spitalul fusese inundat pînă dincolo de primul etaj. A dus-o atunci la Policlinică, unde n-ajungeau apele. Aici însă medicii n-aveau instrumentarul necesar. Și Fazecas a pornit-o înot, pe cursul apei, către spital, unde a intrat prin ferestra de sus și a cerut cele trebuitoare operației. I s-au dat, sterilizate și înfășurate în plastic. Cu ele legate de trup, Fazecas s-a aruncat din nou în valuri și a înnot nebulnește (bărbătește!) spre policlinică, alte cîteva sute de metri, de data aceasta împotriva curentului, ferindu-se de butuci, ocolind epavele caselor împotmolindu-se în crengile sălcilor smulse.

— Acum soția i s-a-nzdrăvenit, ne spune secretarul, iar Fazecas și-a reluat lucrul. Dar se ascunde Cum vine vorba de fapta lui, fugi.

— Poate că e traumatizat psihic. — Da de unde! E un băiat timid. Așa a fost întotdeauna.

— PÎNĂ SPRE ZIU, în centrul orașului era pînă la brîu la un om mare. Militarii umbrau să salveze oamenii. Un militar urînd să treacă să salveze niște oameni a căzut în sanț iar acum apa îi era pînă la gît.

gii. Iar singura și marea răsplătă a virtuții lor militare este statornicirea, pentru totdeauna, a imaginii lor de salvatori, de feteți-frumoși, în inima și gîndul feței de 10 ani nîmplinți, în inimile și gîndurile atîtor și-atîtor copii fericiți, cu primejdiura propriei vieți, de furia apelor.

— NU-I PUTEM DESPRINDE PE TINERII DE CEI VIRȘINDE, ne spune tovarășul Carol Kiraly, prim-secretar al Comitetului județean de partid Covasna. Poate că principala lor merit tocmai în aceasta constă: în integrarea firească, totală, fără rezerve și fără poză, cu maturitate, în rîndurile oamenilor de toate vîrstele care s-au împotrivit apelor. Cîți erau tineri dintre minerii de la Căpeni, care-ur răscuț, numai într-o zi și-o noapte, lupșind cu valurile, podul vital ce le-așă între-prinderea lor de beneficiar? Poate jumătate, poate mai mulți. Dar n-am auzit pe nici unul dintre ei să-și revendice această victorie („Noi, tinerii, am făcut și-am dres...”) deși poate ar fi avut dreptul s-o facă. Ei au spus însă: „Noi, minerii ne-am luptat aici!” și faptul mi se pare

tragic, medicinștii au fost și sanitari. Și salvatori, și vișiași, și minutorii de lopa-tă... La Galați, apărătorii cetății au numărât detașamente de mii de studenți... La Dej, 60 de viitori absolvenți clienți s-au integrat din proprie inițiativă, cu toate luminele învățăturii lor proaspete, în munca de refacere a orașului — și acum în lupta împotriva urmirilor celui de-al patrulea val... La Brașov, asociația studentească a format o brigadă de apărare a Făgărașului... La Craiova, 2.000 de tineri studii, învingători în bătaia Bechetului, au fost primii pe sub un adevărat arc de triumf, al inimilor. Un asemenea arc simbolic se-nalță peste tot pe undeva în aceste zile băteii de carte a țării.

DE LA SAN CRISTOBAL, din Cuba, am primit o scrisoare: „Noi, cei din Or-gada „23 August” muncim, alături de tovarășii cubanezi, cu gîndul la patria greu încercată. Și pe-aci au fost calamități naturale. Am ajutat cu ce-am putut și cit am putut”. ...Așadar, solii tineretului muncitor din România știu să-și îndeplinească misiunea

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

● TIRGUL DE LA VAMA SARAI a fost o veritabilă pa-nada a tradițiilor și obiceiurilor din județul Vadului Crișului. Au căsărit din mînti mara-mureșeni cu cereale pentru a se înălța cu oierii din Bîrlin, Topa, Vadul Crișului. În apropierea pestilor de la Vad, în țara a 10.000 de spectatori bîhoreni, formatele tineretului și ale căminelor culturale din 15 comune, au prezentat o suită din bogatul repertoriu folcloric. (LIVIU MARC).

LA CRAIOVA



LA ZI

In curînd, colectivul Teatru-lui Național din Craiova se va muta în noua și modernă clădire care se construiește într-un amplasament central, lângă Universitatea Craiova și Piața Unirii, construcție ce se încadrează armonios în noul peisaj al orașului. Colectivul de proiectanți, în frunte cu arh. Al. Iotzu, a conceput noua clădire cu un front de peste 90 m lungime și o adîncime de 55 m, construcția avînd un volum de cca. 68.000 m.c., iar turnul scenei înalț de 28 m. Amplasat într-un ansamblu de spații verzi, înconjurat de parcuri, întreaga construcție ocupă o suprafață de 12.900 m.p. Scări monumentale de marmor cu pereane largi duc în foierul-parter, de unde accesul în sala de spectacole se face prin două uși laterale, la nivelul scenei, iar pentru locurile superioare ale sălii se ajunge printr-o scară, unde publicul va găsi o terasă cu un bufet-bar.

● BRILIUL DE AUR este aceluia care a reținut atenția locuitorilor din multe comune din județul Vitea, Comuna Bărbăntescu a găzduit întrecerea femețiilor coregrafice ale căminelor culturale din Stoltești, Mălaia, deținești, Lăpușata, Măceșica etc. Sărbătorea populară „Bril de aur” se a, daugă la secolate acțiuni de valorificare a folclorului co-

INITIATIVA

varianta de sală — de tip obiș-nuit italian, elisabetan sau are-nal Elegantele foier, cu par-doseli și plațaje de marmor, vitrine din oțel inoxidabil și cristale, scări de marmor, lustre ornamentale și mobilier plust cu furnir exotic, mai dispun, în afara casei de bilete, și de o sală de expoziție și o încăpere destinată unui muzeu Școala, cu o suprafață de 368 m.p. este prevăzută a fi dotată cu o tur-nantă de 11 m. diametru, 3 scen-e culisante și 4 trape. În apropi-erarea ei se află cele 10 cabine pentru actori și 2 pentru figu-rantii, încadrate de foier care asigură spațiul necesar regre-pării sau așteptării intrării în scenă. La subsol sînt prevăzute ateliere spațioase, iar la etajul trei birourile, bibliotecă, cen-trala telefonică etc. Din cele două săli de repetiție, una — de 228

A DISPĂRUT UN... MUZEU!

de tot, au și fost demolate. Parte sînt demolate zilele acestea. De altfel, au hotărît specialiștii, în această zonă nu se vor mai cons-trui case. Satul se mută în că-tră nouă, sistematizată, modernă. Și, pentru materializarea acestei dorințe, acestei necesități, se lucrează intens. Muncesc gos-podarii în putere, femeile, flă-căii, copiii de școală și bunicii. Sub cerul din nou senin și cald noroiaele se usucă, rîpele par mai puțin adînci. Din lemnul vechi al caselor strămoșești — ce a putut fi demolat — și din lemn proaspăt, gîlbui, mirosînd încă a codru de fag, se ridică case noi. Sătenii sînt încă îndu-tererați, bătrînii și femeile au la-crim în ochi, și totuși, cu toții sînt animați de hotărîre fermă, încrezători, casele se înalță, acum, pretutindeni. Vor fi, în majoritate decît cele vechi Recen-tala hotărîre de partid, privind ajutoarea sinistratilor din zonele rurale calamitate, a însemnat și aici, la Drăgoești, un ajutor efectiv, direct. Pentru recon-struire s-a acordat fiecărei familii o suprafață de 500 m.p. Piatra se aduce de la carierele Păli-noasa și Rîul Moldovei, situate în apropiere. Soseșe în perma-nență sute de metri cubi de ma-terial lemnos, șindrili. Am înțil-

In urma unei dispasări, la Abrud inspectorul județean a ordonat stergerea din catalogul muze-istic a unui original muzeu al minierului din Munții Apu-seni. Vizitîndu-l in-spectorul a cerut muzeografului auto-rizant de funcționare. Acesta, pasionat mai mult de istorie și de colecționarea ob-iectelor, a omis să se mai ocupe și de a dovedirile și dovezi. La informat însă pe delegatul din județul Alba că muzeul funcționează de doi ani, încă de pe tim-

pul cînd Abrudul a-partinea regiunii Cluj. Dar pe in-spector nu l-a satis-făcut argumentul și a cerut desființarea muzeului. Muzeograful care făcea această muncă în mod voluntar, din pasiune, a insistat dar pînă la urmă a fost nevoit să se con-formeze. De atunci Abrudul, cel mai vechi oraș al Româ-niei, acum sustine în-treaga sa istorie și adevărata sa viață, nu mai are muzeu. Exponatele, nume-roase și de mare valoare documentară, au fost aruncate un-

deva prin pivnița li-ceului, în speranța că se va lua decizia readucerii lor în fața vizitatorilor. Decizia însă nu a venit nici astăzi, iar obiectele au început să se de-teriorizeze, să se impu-tineze. Abrudeniți, spun ei — sînt ghî-nioștii și cîndva nu-veam și un frumos parc zoologic și al științelor naturale dar și acesta a fost desființat, tot de nis-te binevoitori — de bunăvoința cărora ne puteam lipsi”. Pe bună dreptate!

AL. BALGRĂDEAN

REPARTIZAREA ÎN PRODUCȚIE A PROMOȚIEI 1970

DE AZI, INGINERII CONSTRUCTORI

— De azi, toți sîntei ingineri. Decî, dragi colegi vă felicit... Așa și-a început alocuțiunea prof. univ. Alexandru Gheorghiu, decanul Facultății de cons-trucții din Capitală la festivita-rea care a marcat sfîrșitul stu-denției pentru 149 de tineri, pro-moția 1970. O festivitate pe eit de sobră pe atît de densă în a-precieri.

„O serie excepțională de bună. Foarte multe virtuți... Un nu-măr mare de absolvenți cu me-dii peste 9,50...”, „15 absolvenți au obținut nota 10 la examenul de diplomă...”, „80 de studenți au atîndut cu o bogată ac-tivitate socială”, iată cîteva din elementele numite ca făcînd parte din portretul promo-ției.

A început repartizarea în pro-ducție a celor 149 de ingineri. Se face acum, potrivit nou-lui Decret al Consiliului de Stat.

Primul se prezintă în fața co-misiei Ionăi Mircea, șeful pro-moției. A absolvit facultatea cu media 9,97 (Interesant de menționat că anul acesta me-dia de absolvire s-a adunat din mediile fiecărui an de studiu, plus de două ori media exa-menului de stat, toate împărțite la 7, rezultatul exprimînd astfel echilibrul, nu numai finalul stu-denției, ci strădania de pe tot parcursul ei. Un student stră-lucit, pe care facultatea s-a gin-dit să-l rețină pentru corpul sa didactic. Există absolvent pe

care să nu-i fi ademenit o a-semenea ofertă? Ionăi Mircea nu s-a lăsat însă tentat. „Da, cariera didactică e frumoasă, dar în construcții este deschis un vast cîmp de cercetare, unde poți să-ți încerci puterile pe un front foarte larg”. Și a refuzat în favoarea Institutului Național de cercetări în construcții (INCERC).

La o diferență de numai două sutimi față de Ionăi, s-au situat Sava Dan și Petre Badea. Și ei se îndreaptă spre cercetare.

În fața comisiei sînt acum o... familie Mihăilescu Păun și Do-brigean Ecaterina sînt una din cele patru familii „ale noastre” cum le numește decanul, care s-au încheiat pe parcursul an-lor de studenție. Inginerul Mi-hăilescu face parte din „virșuri” Alege INCERC-ul și reprezen-tanții săi se simt onorați. Soția sa a fost la rîndu-i o studentă bună și comisia o ajută să a-lege un loc de muncă unde să-și poată valorifica pe deplin cunoștințele. Optează pentru proiectare la un institut aparținînd Ministerului Construcțiilor de Mașini Daniela Dăscălescu, Vasile Sandu, Alexandru Varga, Ciprian Popescu, Tarta Ioan și alții și alții, toți studenți eminenți, aleg între cariera di-dactică cercetare și proiectare — locuri de muncă deosebit de interesante la care au visat de la începutul studenției.

Comasaj compact în fața usii carei despărte de comisia de repartizare se află toți foștii studenți ai anului V. Mulți și-au

(Urmare din pag. 1) tizat în schimburile de experi-ență dintre creatori, produc-torii și critici de film care se vor înfălișii zilnic în ca-drul unor consfățiri, organi-zate de conducerea festivalu-lui, în colaborare cu Arhiva Națională de Filme și studioul „Anima-film” București. Participarea unor, persona-lități de seamă din lumea cinematei cinematografice in-ternaționale, dintre care cităm

MAMAIA '70

pe Dusan Vucotik (Iugosla-vea), John Hallas (Anglia), Lev Atamanov (U.R.S.S.) Cuk Jones (S.U.A.) etc., alături de alte nume noi afirmate (să nu mai vorbim de cele care se vor afirma), îndreptățește pă-renea că ediția din acest an a Festivalului de la Mamaia va fi una dintre cele mai in-teresante. PELICANUL DE AUR cîștigîndu-și reputația și girul unui mare concurs și festival cinematografic.

În vînzările ziarului nostru, cetei puca urmări începînd de mîine cronica acestei întreceri la care dorim tuturor partici-panților, în afara tradiționa-lului „Bun ceț” un, tot tradițional, „Suces”

Advertisement for 'HANUL PRAHOVA' featuring a large image of a traditional Romanian house and text describing its location and amenities. Text includes: 'S-A REDES-CHIS', 'HANUL PRAHOVA', 'Găsiți în PER-MANENȚĂ — sîrmăluțe mun-tenesti cu mămă-ligută, mititel special, frișgură a sortate, cîr-nănciori otlenești, de Orăștie și de Mizil, crochete de cascaval GI-lor, garnituri și salată de sezon. Vinul casei. So-luri renumite de vinuri românești. Bere. Orchestră și ring de dans.', 'Unitate în stil tradițional românesc — organizată de Coo-perația de con-sum în incinta „Complexului expozițional Piața Științei.'



oriunde s-ar afla, pe meridiane oricât de îndepărtate.

CENTRALA TELEFONICĂ a Combinatului chimic din Tîrnăveni se află la etajul trei. O zi și-o noapte a stat tîna telefonistă de-aici la post, cu apa sub fereastră. O fată singură, nedormită și nemuncată, strigîndu-și apeluile sub răpăitul ploii, sub rafalele vîntului, în infernul exploziilor celor 360 de tone de carbit transformat, prin contact cu apa, în acetilenă. Nu și-a părăsit postul decît atunci cînd valurile au început să intre în încăpere. A fost salvată cu barca, prin fereastră și, rămasă fără centrala ei, a cerut să fie pusă

— Cu vrei să te faci, Boca Toader, cînd vei fi mare? — Pionier!

E firească această dorință. Boca Toader este elev în clasa întâi elementară (școala din Belean) și pentru el băieții dintr-acea, pionierii, sînt mari.

LA GORJ, șantierul marii termocentrale de la Rogojelu își inaugurează în această duminică postura de șantier național al tineretului. Ne aflăm la cîteva zile de la declanșarea calamităților. Vestii grave, cutremurătoare, vin din întreaga țară. Aflați într-un județ, neatinși de sîntur (încă neatins) tinerii propun modificarea textului de răspuns la chemarea br-

guire, unde muncesc cîte patru și șase ore în plus. „Ești brigadier sau nu ești brigadier?”

„În vremea aceasta, în alt capăt de țară, la Carasu, se inaugurează un nou Șantier național al tineretului. De data aceasta, în domeniul irigațiilor. ...În mijlocul năvălirii apelor, tinerii se organizează să muncască mai bine, tocmai pentru aducerea apelor în ogor! ...E unul din paradoxurile superbe ale acestor zile. — trecut neobservat, în mod firesc, la vremea lui — dar pe care cronica întocmită miine îl va reține cu atare.

NINGE CA IARNĂ. La Timișul de Sus, lîngă Predeal, oile, tunse de curînd, pas-

sională, tremură cumplit. Tocmai se gîndește să se retragă pentru o oră la adăpost, dar de pe pridvorul unei case o femeie face semne disperate. Cum barca nu poate ajunge pînă acolo, Ion Maier dezbracă hanoarul și se-arnucă-n valuri... Tot înot a dus-o ieri pînă la barcă pe bătrîna Maria Borbely, în vîrstă de 80 de ani... Ne vine în minte gestul lui Fazecaș, „campionul” din Tîrnăveni, și înțelegem că el s-ar fi aruncat în valuri chiar dacă cea pe care voia s-o salveze n-ar fi fost soția lui, ci ca în cazul celei salvate de Maier, o femeie oarecare, o „străină”, un om.

SE-NTORC REPORTEERII de pe teren. De ce un „teren” care se numește, în aceste zile, front. Cei vîrstnici au devenit febrili ca în tinerete; cei tineri vădese o gravitate conținută, care-i arată așa cum, mîrturisesc, nu credeam să-i vîd altă dată de curînd: maturi. ...Unul dintre ei, abia ieșit de pe băncile facultății, filozof în spe, își aduce aminte că a făcut cîndva un curs de sanitar și imediat cere să fie încorporat într-o echipă de medici care pleacă la Satu-Mare. N-o face nici din poză nici ca

liană i-a decernat un premiu pentru poezie. Vestea se-ntreacă, pe firul telefonic, cu unul dintre mesajele lui: „Azi, în Balta Brăilei lupta s-a dat...” Tinerii reporteri! Dintr-o firească rețineră profesională, nu dau nume proprii. Dar de ei trebuie să amintesc. Doar ei sînt tînără generație. TREI CARUȚE INDEAMNĂ PE ASFALT, în sunet de zurgălăi, de roată zdrăvăn închinată și de cîntec vesel. 50—60 de tineri, membri ai organizației U.T.C. din comuna Șinterea (Bistrița-Năsăud) își adună voluntar-patriotic. Secretarul, Pop Oliver, ține hîrțurile cailor din frunte și nedă un interviu ad-hoc, la marginea șoselei:

- Ce a fost inundat la voi? — Tot. — Voi, tinerii, unde lucrați?

— Peste tot. La case, la grajduri, la re-fînșămîntări, la solarii. — Cîți tineri lucrează? — Toți. Azi au pornit către locurile de muncă cinci caruțe și două camioane. — Și toți cîntă? — Toți. Noi, organizația, avem și cor. Da' acum nu prea e vreme de serbări...

...ȘI TOTUȘI, E VREME ȘI PENTRU SERBĂRI. De pildă, echipa artistică a tinerilor textiliști din Sibiu a realizat, la un singur spectacol, 2.500 de lei pentru sinistrat. Cam tot alți și artiștii amatori de la Electroputere-Craiova. Și la fel formațiile Combinatului din Făgăraș. Și cele din Sfîntu Gheorghe. Și din Alba Iulia. Și din Galati... Cîți artiști amatori avem în țară? Cîți dintre ei sînt tineri? ...ȘI, DE ASEMENEA, unde pot fi încheiate aceste file de cronică?...

# GENERATAII Încercări

la dispoziția poștei orașului. În mașină, spre oficiu, a adormit ca un copil...

— EU N-AM NEVOIE DE CĂRȚI ȘI CAIETE, nici de penar, nici de gumă, nici de too și ascuțitoare, dați-le la alții, a declarat elevul Boca Toader cînd s-au așezat în clasă cărți și rechizite pentru elevii sinistrat. „Tu nu ești sinistrat?” l-au întrebă. „Ba da, a răspuns el, dar mi-am salvat ghiozdanul”. ...37 de ore a stat familia muncitorului Dumitru Boca (tatăl, mama și patru copii dintre care unul de numai un an și șapte luni), în mijlocul apei, pe acoperiș. Un acoperiș pe care valurile l-au smuls pînă la urmă și l-au mutat într-un virf de salcie. 37 de ore sub ploaia rece, în mijlocul Someșului dezlănțuit care-i luase prin surprindere. Tatăl s-a urcat pe casă cu o piine la subțioară, mama cu o față de masă, ca să-și acopere capul, iar elevul Boca Toader și-a luat ghiozdanul, cu toate cărțile și caietele, cu lecțiile făcute pentru a doua zi. O piine și-un ghiozdan! Au scăpat ca prin minune, cu toții.

gadienilor de la Lotru: cer dublarea an-gajamentelor de producție, sporirea economiilor, introducerea schimburilor prelungite — și cer să găzduiască, oferindu-le bune condiții de cazare, învățură și muncă (pe șantierul lor cu organizare abia incipientă) 50 de noenici din zonele sinistrat.

...În vremea aceasta, spre celălalt șantier național, cel de la Lotru, toate căile de acces dinspre Rîmnicul Vilcea s-au închis. Alimentele sînt aduse de la Sibiu cu elicopterul. Dar brigăzile de tineret raportează: Planul de producție se desfășoară normal. Înaintăm în munte conform vitezelor programate. (Peste două săptămîni, cînd apele aveau să lovească și șantierul lor, tinerii de-aici raportau: Ne luptăm cu apele cum ne-am luptat cu piatra).

...În vremea aceasta, pe Șantierul național de la Porțile de Fier se dă lupta pentru implantarea în Centrală a unui nou mare agregat. Dunărea vine din ce în ce mai mare. Dar oamenii nu se tem. Au încredere în înțelepciunea proiectelor. Cu toate acestea, după ce ies din schimb, tinerii se îndreaptă spre lucrările de indi-

de PETRE DRAGU



pe zăpadă. La Brașov plouă înghețat. La Făgăraș, piraie din munte și Beregoiu, riuulețul de baladă preschimbă de mînsore în balaur, aduc Otului — devenit rare, după expresia redactorilor — responsabile de la „amplificări” — valori de gheață care cuprind încet-încet străzile de centură ale orașului... Pe aceste străzi patrulează în-continuu... bărci. Într-una din ele, Ion Maier, secretar de U.T.C. la Școala prof-

o „găselniță” profesională: materialele trimise de el sînt precise, laconice, la obiect, scurte. De altfel, nici n-are vreme să scrie mai mult. În echipa sanitară el nu e un „observator”; muncesc efectiv: injecții, vaccinări, dezinfecții... Un altul, poet de obsesie mioritică, trimite incandescent mesajele la doi din Balta Brăilei, unde se află de două săptămîni, zi și noapte, pe dig. Între timp, nu vine vestea că o revistă ita-

## ÎN LOC DE ÎNCHEIERE: UNGHIURI

### DE PERSPECTIVĂ

Ancheta despre care vorbeam la început am continuat-o, fără să-mi dau seama, pe toate traseele luptei cu apele. La fiecare filă de carnet: cite un nume, cite o declarație, cite un gînd pentru tineri. Iată: „În aceste zile, studenții noștri parcă sînt alții. La ultimul seminar — DESPRE VENITUL NAȚIONAL — am asistat la cele mai frumoase dezbateri din întreaga mea carieră studențească și didactică”. (asist. univ. Nicu Constantinescu, Institutul politehnic Brașov). „Unde-i mai greu, acolo sar și tinerii. Eu îl înțeleg foarte bine; am fost și eu ucenic, chiar secretar de organizație, la Cominat”. (Gh. Cuțitel, secretar al Comitetului orașeneș de partid Făgăraș). „Tinerii mi-au salvat lucrurile din casă. Pe urmă ei mi-au demolat-o și tot el mă ajută să o reaclădes. Unul vecin al meu, invalid, i-o face el singuri, în întregime. Așa e bine. Fiu-meu e militar și-i ajută și el pe alții”. (Dumitru Rusu, muncitor la Fabrica de cărămidă din Blai). „Cum sînt tinerii noștri? Sînt HARNICI! ...Tinerii muncitori sibiieni sînt fruntea echipelor care repară mașinile celor din Medias... Elevii de la Școala de șoferi au cărat sute de tone de piatră din carieră, pentru drumu-

șile întregului județ... Cum sînt tinerii noștri? Sînt GENEROȘI! ...O-nțeleg serie de elevi care absolvă liceul și-au donat uniforme pentru colegii lor sinistrat. Unuia dintre ei nu i-au fost primite hainele. Era numai într-acea zecea și voia să nu înșele. Cînd l-au întrebă cu ce avea să se-mbrace el în noul an școlar, a răspuns: Vedeam eu. Munceam și-mi cumpăram altă uniformă... Cum sînt tinerii noștri? Sînt OAMENI! (Richard Winter, prim-secretar al Comitetului județean de partid Sibiu). „Abia în zilele acestea am înțeles ce forță reprezintă tineretul nostru. Nici în timpul războiului n-am văzut, la niște oameni atîi de tineri, atîta curaj și abnegație”. (Nae Floca-Acleni, actor, Tg. Mureș). „Cu ai tineri nu mi-e frică nici de apă, nici de foc. Cu ei merg pînă și la muma ladului și-o răpun”. (Nisim Guga — 60 de ani —, cioban în Munții Birgaului).

...Cînduri despre Tineri. De dragoste, de încredere, de naideje. Tot atîta unghiuri de perspectivă din care profilul tîmesei generării, gravat în metalul dur al marilor încercări, își definește conturul de frumusețe netă, adine omenescă, tulburătoare. O frumusețe prefigurînd însuși chipul omului de miine al țării.

## ÎN EXPERIMENTAREA NOULUI SISTEM DE SALARIZARE ȘI MAJORAREA SALARIILOR

# OPTIMIZAREA CORELAȚIEI dintre MUNCA EFECTIV PRESTATĂ și CÎȘTIGUL REALIZAT

Revenim în uzina de aluminiu din Slatina la mîni bine de 6 luni după ce întreprinderea a beneficiat, împreună cu celelalte unități ale industriei chimice, metalurgiei neferoase, de celuloză și hîrtie, de prevederile Hotărîrii Consiliului de Miniștri privind generalizarea experimentală noului sistem de salarizare și majorarea salariilor.

Parcurgînd stazele de salarii întocmite în ultimele patru luni atenția ne este atrasă de faptul că toți muncitorii secției de electroliză au primit salarii mult mai mari decît s-ar fi cuvenit dacă în calcul am lua numai procentul de majorare de 9,8 la sută cît fusese informat că a revenit în medie pe uzină. Electrometallurgul Vasile Tofan, de pildă, față de un salariu tarifar vechi de 1630 lei, a cîștigat acum 1942 lei. Deci un procent de majorare de 19,8 la sută. Lăcătușul mecanic Gheorghe Gușe, încadrat la categoria a III-a, treapta a doua, în condițiile vechiului sistem de salarizare avea un salariu tarifar de 1220 lei, acum are 1439 lei, procentul de majorare fiind în acest caz de 19,3 la sută.

— Lăcătușul se explică — ne spune tovarășul Florian Cîmpeanu, tehnician principal în cadrul serviciului salarizare — prin aceea că la repartizarea procentului mediu de majorare pe secție am (ținut seama, nici nu se putea altfel, de specificul și condițiile de muncă ale fiecărui compartiment de producție, de importanța și gradul de dificultate a fiecărei operații din fluxul tehnologic. Avînd în vedere aceste criterii, la fixarea salariului tarifar nou, secției electroliză, secție cheie a fabricației, i-a revenit un procent mediu de majorare de 14,58 la sută, în vreme ce secției anozii, al cărei salariu, trebuie să adaug, erau încadrați la maximum, numai 6,4 la sută.

— Aș dori să completez — intervine în discuție tovarășul Mihai Constantinescu, tehnician principal în cadrul serviciului salarizare — că, în afara acestor majorări prioritare, muncitorii secției de electroliză la salariul nou de încadrare li s-a acordat în conformitate cu punctul 4 din H.C.M. 914 (care prezintă măsurile ce pot fi luate de întreprinderi în scopul stabilizării personalului) încă un spor de 10 la sută iar tehnicienilor și maistrilor un procent de 5 la sută.

În aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 1 decembrie 1969 privind generalizarea

experimentală noului sistem de salarizare și majorarea salariilor, s-a subliniat de condițiile concrete existente în uzină, că-utîndu-se pe cît posibil să se realizeze optimizarea corelației existente între munca efectiv prestată și salariul cuvenit, repartizarea diferențiată a procentului de majorare mediu pe întreprindere reprezentînd o evoluție demonstrativă în acest sens. Urmările favorabile ale respectării principiului echității nu au întîrziat să se manifeste apariția. Astfel, după cum ni se spune, dacă în urmă cu 6 luni se înregistra constant o fluctuație a muncitorilor din secția electroliză, care se distinge prin condiții mai dificile de muncă, spre celelalte secții de producție din cadrul aceleiași unități economice, în momentul de față se observă că stabilitatea muncitorilor a crescut, fapt care influențează pozitiv asupra evoluției procesului tehnologic de fabricare a aluminiului.

— Dacă ne referim la muncitorii auxiliari — adăuga inginerul Mircea Chioșteac, mecanic șef adjunct, aducînd în discuție un alt element relevant — trebuie să spun că în cazul lor, noul sistem de salarizare a acționat vizibil în direcția creșterii răspunderii față de obligațiile ce le revin. Cînd aflăm aceasta am în vedere că salariul lor depinde de acum atît de realizarea planului de reparații cît și de cel al secției. În acest fel, sînt evitate situațiile în care desi în cadrul secțiilor existau utilaje defecte, dacă volumul reparațiilor planificate era realizat, nimeni nu se prea grăbea să intervină operativ pentru a le repune în funcțiune. Explicatia? Îndiferență față de secția realizează sau nu planul și primeau salariul integral, ba, mai mult, primele erau intacte. În noile condiții această anomalie a încetat. Făcînd parte din compartimentele de producție, muncitorii din serviciul mecanic sînt au obligația de a-și corectarea erorilor cum e și firesc, la bunul mers al activității de producție stîind că nemijlocit cîștigul lor este legat de competența și responsabilitatea cu care își exercită zi de zi atribuțiile profesionale.

Subliniind etfeva din punctele de referență prin care noul sistem de salarizare vine în întîmpinarea exigențelor producției, interlocutorii noștri nu au omis să ne prezinte două din eventualele îmbunătățiri ce se pot aduce, îmbunătățiri pe care

## NOI — în muncă, în viața de organizație

### CE-ĂȘ FACE DACĂ AȘ FI SECRETAR U.T.C.

Imperativele actuale ale științei — ne dovedește Vilan Jamina, muncitor în secția a III-a echipaj electrice la Uzina „Automatică” din Capitală — te obligă să urmărești ca fiecare mișcare pe care o faci să respecte întocmai schema proiectantului.

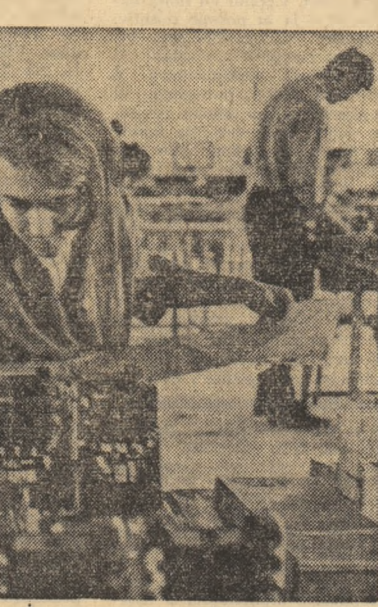


Foto: O. PLECAN

le consideră necesare în vederea mării cîntărilor materiale și realizării unor interdependențe tot mai strîns între munca prestată și cîștigul realizat. După trei luni de la venirea în întreprindere, își exprimă primul punct de vedere tovarășul Florian Cîmpeanu — calificîndu-se direct la locul de muncă, tînrul angajat este încadrat la categoria I de salarizare. Pînă a ajunge la categoria maximă trebuie să treacă cel puțin 13 ani. Nimic de zis față de această durată dacă ne referim la strîngări de pildă, a căror meserie, prin natura sa, solicită pentru asimilare un interval de timp atît de întins. De ce însă aceeași reglementare să fie valabilă și pentru electrometallurgii sau în extenso pentru muncitorii de la tehnologiile în flux care, indiferent de categorie, execută în general o gamă restrînsă de operații pe aceleași utilaje? Că trebuie să existe o diferență de salarizare între cel ajuns la apogeei meseriei și cel ce face primii pași sînt de acord. Găsesem însă că disproporția este în condițiile actuale exagerată. Cred că această situație anormală ar

putea fi remediată dacă numărul celor șase categorii pe care-le stîm, fiecare cu cîte patru trepte de salarizare, ar fi redus la trei, echivalente cu Începător, Înițiat, Avansat, tînrul muncitor urmind că și pînă în prezent s-a susținut în fața unei comisii tehnice examenul de promovare între categorii. Dintr-o perspectivă pe care le-ar atractive această rețeașare pot atriage creșterea interesului pentru îndeplinirea cît mai corectă a atribuțiilor de serviciu, stabilitatea la același loc de muncă, emulația dintre muncitori.

2. Înainte încă de aplicarea experimentală la Uzina de aluminiu Slatina a noului sistem de salarizare — ne spune tovarășul Dumitru Bărbulescu, directorul Direcției personal, învîlmînt și salarizare al grupului industrial de aluminiu — împreună cu inginerul Victor Avram am făcut o analiză, cuprînsă apoi într-un studiu, referitoare la muncitorii de bază — electrometallurgii — încadrati după rețeaua de salarizare a metalurgiei neferoase. Cu acei

în cele mai bune condiții cerințele reparației după muncă în sensul că ele nu țineau seama, și nu țîn nic în condițiile noului sistem de salarizare de aplică-dini, efort personal, de sarcinile de producție ce stau în fața executanților. Avînd în vedere că specificul producției nu permite o măsurare cantitativă a muncii și ea este reflectată într-o sferă de atribuții și într-o zonă de deservire, consider că ar fi mai normal ca salariul să fie determinat nu de categoria de încadrare din funcție. Dacă, de pildă, din doi muncitori cu aceeași categorie de încadrare, unul este șef de echipă, el va trebui să primească un salariu pe, să zicem, 1815 lei pe cînd celălalt doar 1520 lei. De ce? Pentru că nu trebuie să uităm că nici cunoștințele și aptitudinile, nici efortul și responsabilitatea nu sînt egale. În felul acesta plă-tind funcția și nu categoria de încadrare, plătim efortul real și nu cel formal, adîncul indiscu-tabil principile de repartiție socială. Noi sîntem gata, dacă Ministerul Muncii ne va aproba, să experimentăm această noastră, lund pe răspunderea noastră rezultatele obținute.

G.H. GHIDRIGAN

## SCRISOAREA A PATRA

# PENTRU CE AM FOST SANȚIONAT CU ADMONESTARE SEVERĂ

neînțeles în orice condiții este absența oricăror informații referitoare la prezența tinerilor, la participarea lor la muncă, volumul și calitatea contribuției lor. — Cred, așa, după mine, că în zootehnie nu lucrează tineri. Sînt toți oamenii mai în vîrstă. Cred că C.A.P. nu merge bine dar nu se știe, nu știu pînă la urmă. De ce să apreciez încerc, să nu știți? — Pentru că nu știu ce se discută în consiliu, nu știu ce spun brigadierii în ședințele de plan din fiecare seară. Nu mă cheamă nimeni acolo, mi se spune de la obraz că n-am nici o atribuție și știți, vorba aceea, „nepoștuit n-are scaun”. Dacă m-aș duce, m-ar întreba ce caut acolo — și m-ar da afară, de-asta mi-e și frică să întreb pe cineva despre cum se muncеște la cîmp. Sînt sigur că mi s-ar răspunde să-mi văd de secoteliile contabilității și asta e treaba mea, restul nu mă privește.

Este, desigur, o inhibiție copilărească, dar n-aș spune despre ea că a apărut chiar din senin. Cu o seară înainte eu însumi am riscat să fiu dat afară din camera de oaspeți a consiliului popular. Două sau trei zile mai înainte fusese prin sectorul zootehnic al cooperativei agricole vecine, Dulgheru. Imi ieșise în cale, crescătoria de porci de acolo sînt aproape peste drum de secția a IV-a a I.M.A. Hirșova, unde avusesem de fapt intenția să merg. Am vrut să aflu cîți tineri sînt încadrați în sector și ce rezultate obțin și, peste asta, mai mult fără voința mea, m-am trezit că ascult o poveste încurcată cu niște porci, nu mulți, vreo 600 în ultimii doi sau trei ani, vînduți din crescătorie, vreo 60 de tone de carne mai puțin decît ar fi putut să livreze statului unitatea, ajunse pe căi nu numai clare în alte părți. Cu cît a fost păgubită coopera-

ția în camera de oaspeți a consiliului popular comunal, amenințare care urma să fie materializată de Jan Tudor, om cu funcții dintre cele mai importante în comună, adică să fiu izgonit în tolu noaptea afară, ba mai mult decît atât, să fiu alungat chiar din comună „dacă nu mi bag mîințele în cap”, „dacă nu stau în banca mea”, „dacă nu-mi văd de treburile mele.”

— Dumeasta, mi-a spus Jan Tudor, tovarășul la care m-am referit, să-ți vezi de treaba dumitale. Să te ocupi de căminul cultural și de activitatea culturală. Ce te interesează sectorul zootehnic? Asta e cultură? N-ai ce că-uta acolo fără știrea mea. Intii imi spui mie și după aia, dacă îți dau eu voie. Să pui la punct activitatea culturală și căminul, nu să-ți basi nasul peste tot.

Pînă la urmă nu m-am alev decît cu această admonestare severă, n-am fost dat afară deși, în sine, mea, aș fi vrut să mi se frîntim și așa ceva. Dar lecția m-a convins de existența unui anovine tratament administrat celor prea curioși și a căror curiozitate poate fi pusă la respect, redus la mîntenie. Nu mi-aș fi divulgat, firește, identitatea adevărată, aș fi răbdat sancțiunea pînă la capăt. Însă o explicație logică a atitudinii mele de pînă atunci, m-am străduit să-mi ofer în pofida amenințărilor cu evacuarea.

Ca secretar de comitet comunal U.T.C., ca om în răspunderea căruia se află calitatea și prezența la muncă a tinerilor din toate sectoarele cooperativei agricole, eu trebuie să știu adevărul. Eu trebuie să știu dacă nu cumva anomaliile acestea fac ca tinerii să părăsească unitatea și să-și aleagă alt loc de muncă, în altă comună sau la oraș, eu am obligația să fiu la curent și să le apar interesele pentru că de respectarea legalității în tot ceea ce se întreprinde în cooperativă depinde, o dată cu bunăstarea membrilor cooperativei, nu numai bunăstarea tinerilor, dar și randamentul cu care ei muncesc, tragerea de inimă la lucru. Spiritul gospodăresc, apărarea avuții obșteșce de origine ar atenta la el și pe orice cale înseamnă contribuția mea proprie la consolidarea unității, prin aceasta, un sprijin adus tuturor activităților care depind de ajutorul pe care înșiși organizația îl poate primi în desfășurarea unei vieți normale.

Am rămas, așadar, mai departe colaborator al comitetului județean pentru cultură și artă și Ipotelec secretar al comitetului comunal U.T.C.

MIRCEA TACCU







# VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MIȘURI, ION GHEORGHE MAURER, ÎN R. F. A GERMANIEI

## ION GHEORGHE MAURER, ÎN R. F. A GERMANIEI

(Urmare din pag. 1)

lui general al Bundeswehrului, general-locotenent Helmut Büchsi, și de alte persoane oficiale.

Pe aeroport, se aflau ambasadorul Republicii Socialiste România la Bonn, Constantin Oancea și membri ai ambasadei române. În cinstea președintelui Consiliului de Miniștri, pe aeroport era aliniată o gardă de onoare. Au fost întonate imnurile de stat ale României și R. F. a Germaniei. Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, însoțit de cancelarul Willy Brandt, a trecut în revistă garda de onoare.

Salutându-l pe oaspetele român, cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a spus: „Este o onoare pentru mine să vă salut pe dumneavoastră și membrii delegației în numele guvernului Republicii Federale a Germaniei. Mă bucur deosebit de faptul că acest salut reprezintă pentru mine în același timp o vedere. Este o satisfacție pentru mine că ați făcut posibilă această vizită, cu toate că țara dumneavoastră a fost lovită recent de o catastrofă naturală de proporții nebănuite. Populația noastră a urmărit în ultimele săptămâni cu adânc compasiune soarta grea a românilor sinistrați.

Vizita dumneavoastră, căreia îi acordăm o deosebită importanță, se înscrie armonios în seria întâlnirilor dintre factorii politici de răspundere ai celor două țări ale noastre. Întâlnirea noastră ne va oferi posibilitatea unui schimb de păreri important pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor noastre.

Noi vom efectua acest schimb de păreri în același spirit care a caracterizat discuțiile noastre anterioare și care este călăuzit de voința de a folosi toate posibilitățile în slujba destinderii și a păcii.

Cu acest pui, noi nu ne vom sfîși să abordăm și probleme în care trebuie să socotim că vor exista concepții deosebite. Între oamenii politici care sînt dispuși să adăncască înțelegerea reciprocă, înțelegerea noastră va fi de o deosebită actualitate.

Nuțese speranța că vizita dumneavoastră va contribui la largirea și îmbunătățirea în continuare a relațiilor dintre țările noastre. Dumneavoastră și însoțitorii dumneavoastră vă dorec o sedere plăcută și vă urez încă o dată un cordial bun venit.

Răspunzând, președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer, a spus: „Vă rog, în primul rînd, să primii caldăle noastre mulțumiri pentru amabila invitație de a vizita Republica Federală a Germaniei. Folosesc acest prilej pentru a vă transmite Dumneavoastră, guvernului, cetățenilor Republicii Federale a Germaniei salutul nostru cordial.

Sîntem încurcați că prezenta noastră aici ne va permite să luăm contact direct cu o serie de realități din această țară, să analizăm împreună cu Dumneavoastră, domnule Cancelar, și cu alte personalități ale vieții publice, stadiul actual și perspectiva relațiilor bilaterale, pentru a găsi noi posibilități de extindere și adîncire a cooperării între Republica Socialistă România și Republica Federală a Germaniei.

Așteptăm cu interes și schimbul de păreri pe care-l vom avea asupra unor probleme internaționale. Deși — așa cum ați remarcat — asupra unora dintre aceste probleme punctele noastre de vedere difere, fără îndoială că abordarea lor deschisă va fi utilă pentru o mai bună cunoaștere și înțelegere reciprocă.

Ca și Dumneavoastră, nutrim convingerea că discuțiile ce le vom purta vor sluji atît țărilor noastre, cît și cauzei generale a instaurării unui climat de colaborare, progres și pace pe continentul european și în lume.

Aceasta sînt gîndurile cu care abordăm munca noastră comună. Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și cancelarul Willy Brandt au luat loc apoi într-un elicopter care s-a îndreptat spre președinția rezervată oaspetelui român și persoanelor care îl însoțesc.

Maurer a avut o întrevvedere cu Willy Brandt. În timpul întrevederii, desfășurată într-o atmosferă de comprehensiune și cordialitate, au fost abordate probleme privind stadiul actual și perspectivele dezvoltării în continuare a relațiilor bilaterale în multiple domenii. Au fost abordate, de asemenea, unele aspecte ale situației internaționale, în mod deosebit privind securitatea europeană.

La Cancelaria federală au început apoi convorbiri oficiale între președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer și cancelarul federal Willy Brandt. Au participat, din partea română, Cornel Burtică,

ministrul comerțului exterior, Nicolae Agachi, ministrul industriei metalurgice, Vasile Gluga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Constantin Oancea, ambasadorul R. S. României în R. F. a Germaniei.

Din partea vest-germană au luat parte prof. Horst Ehmeke, ministrul federal, șeful Cancelariei federale: dr. Paul Frank, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe, dr. Johan Baptist Schollhorn, secretar de stat la Ministerul Federal al Economiei, Erich Stralting, ambasadorul R. F. a Germaniei la București. Convorbirile oficiale continuă.

La Ministerul Afacerilor Externe a avut loc o întrevvedere între președintele Consiliului de Miniștri al României, Ion Gheorghe Maurer și vicecancelarul R. F. a Germaniei, Walter Scheel, ministrul afacerilor externe vest-german. Seara, cancelarul Willy Brandt a oferit un dîneț în onoarea președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, în saloanele hotelului „Konigshof” din Bonn.

La dîneț au participat persoanele oficiale care îl însoțesc pe primul ministru român în vizita sa în R.F.G.

Din partea țării gazde au fost prezenți Lauritz Lauritzen, ministrul federal al construcțiilor,

prof. dr. Hans Leussink ministrul federal pentru problemele educației și științei, Egon Franke, ministrul federal pentru relațiile intergermane, Gerhard Schröder, președintele Comisiei pentru politici externă a Bundestagului, Heinz Otto Vetter, președintele Uniunii Generale a Sindicatelor vest-germane, Heinz Kuhn, primul ministru al landului Renania de nord — Vestfalia, secretar de stat, personalități marcante ale vieții culturale și științifice, reprezentanți ai presei.

În timpul dînețului, desfășurat într-o atmosferă de cordialitate, cei doi șefi de guvern au rostit toasturi.

După ce a adresat cuvinte de mulțumire pentru compasiunea exprimată și ajutorul acordat de populația R.F. a Germaniei popoului român în legătură cu inundațiile catastrofale, vorbitorul a spus:

Vizita pe care o întreprindem în țara dv. ne oferă posibilitatea de a examina împreună evoluția relațiilor dintre țările noastre în rîstimpul celor trei ani care au trecut de la stabilirea legăturilor diplomatice. Fără îndoială că hotărîrea luată în 1967 a reprezentat un pas foarte important pentru dezvoltarea acestor relații, în interesul ambelor țări. Este de remarcă, însă, în același timp, că schimbarea legăturilor diplomatice a depășit, prin implicările ei, importanța strict bilaterală, a rîspuns pe un plan mai larg cerințelor reale ale vieții internaționale, necesitățile de a se crea condiții care să favorizeze destinderea, înțelegerea și colaborarea între țările și popoarele Europei.

În continuare vorbitorul a spus: Este, desigur, încurcător să constatăm progresul pe multiple planuri al relațiilor dintre țările noastre. Stadiul lor actual pune în lumină suficiente aspecte de natură să încurajeze ambele părți în căutarea de noi posibilități pentru extinderea continuă a colaborării reciproce avantajoase.

Un timp larg de dezvoltare a relațiilor României cu Republica Federală a Germaniei, ca și cu alte țări lumii, oferă cooperarea economică multilaterală. Ca stat cu un puternic potențial economic, avînd realizări de seamă în domeniul științei, tehnologiei, industriei, Republica Federală a Germaniei este, în măsură să furnizeze României o serie de mijloace, care îi dau posibilitatea să realizeze mai repede și mai bine obiectivele construcției socialiste în care este angajată. În același timp, progresul realizat de țara noastră, în industrializare, în dezvoltarea multilaterală a economiei, eforturile perseverente ce se depun pentru ridicarea calității a întregii activități economice, pentru sporirea competitivității produselor, fac din România un partener interesant de relații economice.

Relevînd însemnătatea colaborării internaționale pentru dezvoltarea securității europene, în legătură cu care România și alte țări socialiste au făcut cunoscutele propuneri — se bucură de o auzire tot mai largă.

Guvernul român — a spus în continuare vorbitorul — a salutat pozitiv și înțelegător, în ultimul timp între Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei, între Polonia și Republica Federală a Germaniei. Apreciem, de asemenea, ca importantă, contribuția deosebită a conducerii guvernelor Republicii Democratice Germane și Republicii Federale a Germaniei. După cum vă este bine cunoscut, România se pronunță pentru stabilirea de relații conform normelor dreptului internațional, cu ambele state germane și între ele ca modalitate pentru a se ajunge la normalizarea raporturilor dintre toate statele europene în condițiile realităților politice, și ca un pas important pentru dezvoltarea colaborării și realizarea securității.

Ținînd seama de ceea ce politica dv., a guvernului dv., domnule cancelar, reprezintă, ca expresie a tendinței spre abordarea mai realistă, mai constructivă a problemelor, în sensul larg al cerințelor destinderii și păcii, vedem în contactele și dialogul angajat elemente încurajatoare pentru continuarea eforturilor în direcția înfăptuirii cooperării și securității.

În cheiere, președintele Consiliului de Miniștri român a spus: Vă rog să-mi permiteți să ridic pașarul în sănătatea domnului Gustav Heinemann, președintele Republicii Federale a Germaniei, în sănătatea și fericirea dumneavoastră, domnule cancelar federal, în sănătatea domnilor miniștri și a celorlalte personalități prezente, pentru colaborarea dintre Republica Socialistă România și Republica Federală a Germaniei. Pentru triumful păcii în întreaga lume!

Prof. dr. Hans Leussink ministrul federal pentru problemele educației și științei, Egon Franke, ministrul federal pentru relațiile intergermane, Gerhard Schröder, președintele Comisiei pentru politici externă a Bundestagului, Heinz Otto Vetter, președintele Uniunii Generale a Sindicatelor vest-germane, Heinz Kuhn, primul ministru al landului Renania de nord — Vestfalia, secretar de stat, personalități marcante ale vieții culturale și științifice, reprezentanți ai presei.

În timpul dînețului, desfășurat într-o atmosferă de cordialitate, cei doi șefi de guvern au rostit toasturi.

După ce a adresat cuvinte de mulțumire pentru compasiunea exprimată și ajutorul acordat de populația R.F. a Germaniei popoului român în legătură cu inundațiile catastrofale, vorbitorul a spus:

Vizita pe care o întreprindem în țara dv. ne oferă posibilitatea de a examina împreună evoluția relațiilor dintre țările noastre în rîstimpul celor trei ani care au trecut de la stabilirea legăturilor diplomatice. Fără îndoială că hotărîrea luată în 1967 a reprezentat un pas foarte important pentru dezvoltarea acestor relații, în interesul ambelor țări. Este de remarcă, însă, în același timp, că schimbarea legăturilor diplomatice a depășit, prin implicările ei, importanța strict bilaterală, a rîspuns pe un plan mai larg cerințelor reale ale vieții internaționale, necesitățile de a se crea condiții care să favorizeze destinderea, înțelegerea și colaborarea între țările și popoarele Europei.

În continuare vorbitorul a spus: Este, desigur, încurcător să constatăm progresul pe multiple planuri al relațiilor dintre țările noastre. Stadiul lor actual pune în lumină suficiente aspecte de natură să încurajeze ambele părți în căutarea de noi posibilități pentru extinderea continuă a colaborării reciproce avantajoase.

Un timp larg de dezvoltare a relațiilor României cu Republica Federală a Germaniei, ca și cu alte țări lumii, oferă cooperarea economică multilaterală. Ca stat cu un puternic potențial economic, avînd realizări de seamă în domeniul științei, tehnologiei, industriei, Republica Federală a Germaniei este, în măsură să furnizeze României o serie de mijloace, care îi dau posibilitatea să realizeze mai repede și mai bine obiectivele construcției socialiste în care este angajată. În același timp, progresul realizat de țara noastră, în industrializare, în dezvoltarea multilaterală a economiei, eforturile perseverente ce se depun pentru ridicarea calității a întregii activități economice, pentru sporirea competitivității produselor, fac din România un partener interesant de relații economice.

Relevînd însemnătatea colaborării internaționale pentru dezvoltarea securității europene, în legătură cu care România și alte țări socialiste au făcut cunoscutele propuneri — se bucură de o auzire tot mai largă.

Guvernul român — a spus în continuare vorbitorul — a salutat pozitiv și înțelegător, în ultimul timp între Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei, între Polonia și Republica Federală a Germaniei. Apreciem, de asemenea, ca importantă, contribuția deosebită a conducerii guvernelor Republicii Democratice Germane și Republicii Federale a Germaniei. După cum vă este bine cunoscut, România se pronunță pentru stabilirea de relații conform normelor dreptului internațional, cu ambele state germane și între ele ca modalitate pentru a se ajunge la normalizarea raporturilor dintre toate statele europene în condițiile realităților politice, și ca un pas important pentru dezvoltarea colaborării și realizarea securității.

Ținînd seama de ceea ce politica dv., a guvernului dv., domnule cancelar, reprezintă, ca expresie a tendinței spre abordarea mai realistă, mai constructivă a problemelor, în sensul larg al cerințelor destinderii și păcii, vedem în contactele și dialogul angajat elemente încurajatoare pentru continuarea eforturilor în direcția înfăptuirii cooperării și securității.

În cheiere, președintele Consiliului de Miniștri român a spus: Vă rog să-mi permiteți să ridic pașarul în sănătatea domnului Gustav Heinemann, președintele Republicii Federale a Germaniei, în sănătatea și fericirea dumneavoastră, domnule cancelar federal, în sănătatea domnilor miniștri și a celorlalte personalități prezente, pentru colaborarea dintre Republica Socialistă România și Republica Federală a Germaniei. Pentru triumful păcii în întreaga lume!

# AGENDA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a primit următoarea telegramă din partea președintelui Juntei Comandantilor Șefi ai Forțelor Armate ale Republicii Argentina, AMIRAL PEDRO A. GNAVI:

Vă mulțumesc foarte mult pentru felicitările transmise de dumneavoastră cu prilejul aniversării Revoluției din Mai. Urez fericire și prosperitate popoului și guvernului dumneavoastră.

NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis următoarea telegramă Atleților Sale Regate Marele Duce JEAN al Luxemburgului:

Cu ocazia zilei naționale a Marelui Ducat de Luxemburg, adresez Atleților Voastre felicitări cordiale și cele mai bune urări de fericire personală, de prosperitate și pace poporului luxemburghez.

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a trimis următoarea telegramă, tovarășului LUBOMIR STROUGAL, președintele Guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace:

Aflînd cu mîhnire știrea despre pierderea de vieți omenești și pagubele cauzate de catastrofa de la mîna Dukla din Moravia de Sud, vă exprimăm dumneavoastră, guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace și familiilor îndoliate, sentimentele noastre de profundă compasiune și sincere condoleanțe.

O delegație a M.A.N. a plecat în Suedia

O delegație a Marii Adunări Naționale, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, președintele M.A.N., a plecat luni dimineața în Suedia, unde, la invitația Riksdagului suedez, va face o vizită oficială. Din delegație fac parte Aurel Vijoli, președintele comisiei economice-financiară a M.A.N., Gheorghe Roșu, președintele Consiliului popular județean Bacău, acad. Andrei Ojetea, vicepreședinte al Comisiei pentru politici externă, Lina Ciobanu, președintele Consiliului popular al sectorului II al municipiului București, Gelu Kabu, directorul Institutului de cercetări și proiectări navale din Galați.

La piecare, pe aeroportul București-Otopeni, delegația a fost condusă de Mia Groza și Gheorghe Neucula, vicepreședinți ai Marii Adunări Naționale, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, Alexandru Sencovici, Dumitru Coliu, Gheorghe Vasilișchi, Dumitru Balala, Traian Ionașcu — președinta de comisie permanentă ale M.A.N., Iuliu Fejes și Ion Mărgineanu, secretari ai M.A.N., de deputații, funcționari superiori în M.A.N. și M.A.E.

Era prezent Carl Rappe, ambasadorul Suediei la București. (Agerpres)

Luni, delegația militară a Republicii Zambia, a fost primită de vicepreședintele Consiliului de Stat, Emil Bodnaras.

La primire, desfășurată într-o atmosferă cordială au luat parte general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, Ion Hlescu, ministrul pentru problemele tineretului, și Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne.

Luni seara s-a înapoiat în Capitală, venind de la Budapesta, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, care a luat parte la Consfătuirea ministrilor afacerilor externe ai țărilor participante la Tratatul de la Varsovia, în legătură cu examinarea problemei actuală privind pregătirea Conferinței pentru securitate și cooperare în Europa.

Luni dimineața, în aula Academiei de științe agricole și silvice au început lucrările celui de-al VI-lea Simpozion internațional privind lucrările de bază ale solului, temă de cercetare științifică la care țara noastră colaborează cu celelalte țări socialiste în cadrul convenției de la Berlin. La simpozion iau parte oameni de știință din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Iugoslavia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S.

Cronica U.T.C.

Luni dimineață a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Moscova, o delegație a U.T.C. formată din tovarășii Calin Vlad, șef de sector la C.C. al U.T.C. Galavei Victor, muncitor la Uzina de vagoane din Arad, Kiraly Matei, student la Institutul politehnic din Galați, Sima Dumitru, tehnician la C.E.I.L. Pitesti și Zăgănescu Dan, inginer la Uzinele „23 August” din București, care la invitația C.C. al Uniunii Tineretului Comunist Leninist va participa în Întîlnirea tinerilor inovatori și fruntași în producție din țări socialiste.

La plecare, pe aeroportul internațional București-Otopeni au fost de față oficiali ai C.C. al U.T.C.

## O delegație a M.A.N. a plecat în Suedia

O delegație a Marii Adunări Naționale, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, președintele M.A.N., a plecat luni dimineața în Suedia, unde, la invitația Riksdagului suedez, va face o vizită oficială. Din delegație fac parte Aurel Vijoli, președintele comisiei economice-financiară a M.A.N., Gheorghe Roșu, președintele Consiliului popular județean Bacău, acad. Andrei Ojetea, vicepreședinte al Comisiei pentru politici externă, Lina Ciobanu, președintele Consiliului popular al sectorului II al municipiului București, Gelu Kabu, directorul Institutului de cercetări și proiectări navale din Galați.

## „EL MUNDIAL '70” PRIMELE CONCLUZII

Prin telex, de la trimisul nostru VASILE CABULEA.

Parada fotbalului mondial, care a durat timp de 22 de zile s-a încheiat. Acum începe ora concluziilor. Întrebarea cea mai frecventă din seară: Ce a adus nou C.M. din Mexic în comparație cu edițiile anterioare? Nimeni nu pune la îndoială faptul că atribuirea de „rege al fotbalului” a revenit pe merit Braziliei. Această echipă a demonstrat calități deosebite, valorificate armonios de la primul meci (4-1 cu Cehoslovacia) și pînă la ultimul (4-1 cu Italia). De subliniat că Brazilia nu numai că a câștigat toate cele 6 meciuri susținute, dar, prin cele 19 goluri înscrise, s-a dovedit și cea mai eficientă echipă participantă.

Specialiștii din Ciudad de Mexico s-au și grăbit să stabilească o anumită ordine a celor mai bune formații din lume, ghidîndu-se după comportarea celor 16 echipe participante. În fruntea listei au fost trecute cele trei medietate: Brazilia, Italia, R.F. a Germaniei și fostii campioni mondiali, Anglia.

Echipele Uruguayului, U.R.S.S., Perului, Mexicului și României sînt apreciate de specialiști ca niște formații care, prin comportarea lor, și-au câștigat un loc de onoare într-o a doua grupă. După aceleași criterii, pe un al treilea plan s-ar situa formațiile Belgiei, Bulgariei, Suediei, Cehoslovaciei și Israelului. Codașii listei sînt Marocul și El Salvador.

În legătură cu românii s-a generalizat ideea că au furnizat o surpriză extrem de plăcută, afirmată fiind susținută de faptul că băieții noștri au fost învinși de puțin de Anglia și au rezistat într-o manieră cu totul neașteptată în fața Braziliei, după ce — performanța

scotită ca fiind de loc ușoară — i-au învins pe cehoslovaci. Toți ziaristii continuă să afirme că fotbalistii români ar fi putut obține rezultate și mai bune dacă, pe lângă apărarea solidă pe care au prezentat-o, ar fi dat dovadă de mai multă încredere în posibilitățile lor ofensive. Despre Dumitracu se spune că a confirmat calitățile sale de realizator și tehnician, dar adevărate revelații ale echipei noastre sînt considerate Tătaru și Dumitru.

Ce a adus nou acest campion mondial? El a afirmat supra-măia jocului de echipă asupra celui individual, sistemul 4-3-3 împunîndu-se fără drept de apel. Brazilienii au adus nouă elemente talentate: Brito și Piazza înlocuindu-se în acest rol, iar linie de mijloci sau jucat principalul rol.

Nu s-a îndeplinit, însă, o altă profecie: aceea că altitudine orășelor mexicane va juca un rol determinant în forma și condiția fizică a echipelor participante. Căci handicapul cel mai mare nu s-a dovedit a fi altitudinea, ci temperatura ridicată.

Despre finala Brazilia — Italia se afirmă că a rămas cu mult în urma așteptărilor, în special din cauza comportării mediocre a fotbalistilor peruvieni. Multe persoane de aici, între care și căpitănul echipei Angliei, Bobby Moore, și-au exprimat regretul că nu s-a ajuns la o finală Brazilia — R.F.G. „Nu există nici o îndoială — a spus Moore — că vestgermanii, cu spiritul lor de luptă și voința lor, ar fi dat mult mai mult de furcă brazilienilor decît au făcut-o italienii.”

### MERIDIAN

La Barcelona s-au încheiat întrecerile concursului atletice pentru „Cupa Europei” (echipe masculine). Echipa României a avut o comportare meritore, reușind ca alături de selecționata Spaniei să se califice pentru semifinalele competiției.

În ziua a doua de concurs, atleții români au terminat învingători în patru probe: Carol Costea — 16:46 m la triplu salt; Gheorghe Cefan — 82” 5/10 la 3000 m obstacole; Gheorghe Ungureanu — 1:48” 4/10 la 800 m și Ion Rădoi — 51” 5/10 la 400 m garduri.

Tradiționala regată de caic-canoe desfășurată pe pista de sporturi nautice din Hohum (R. F. a Germaniei) a fost dominată de sportivii români învingători în majoritatea probelor. O impresie excelentă au lasat Aurel Vernescu, învingător la caic simplu, și împreună cu Sclotnic la dublu, precum și cuplul Covaliov-Patzaichin.

### TRASEE SPORTIVE ALE VACANȚEI ELEVILOR

Selecție ale elevilor la Progresul

Consecvent preocupărilor sale din ultima vreme de a depista și crește elemente talentate, propriu-zis, pentru secțiile de performanță, clubul bucurestean Progresul cu sediul în str. Dr. Stăvilcovi nr. 42 organizează, în centrul lui de fotbal — o selecție de amploare rezervată copiilor născuți între anii 1954-60. Cunoscutul antrenor de fotbal Nicolae Gorgorin, unul dintre tehnicienii care se ocupă de această selecție, ne-a furnizat câteva elemente pe care ne grăbim să le facem cunoscute. „Această acțiune pe care ne-am propus-o nu se rezumă doar la o zi sau două, perioada selecției durează între 23 iunie — 11 iulie și ea se adresează, îndeosebi, noilor tineri sportivi ale elevilor din sectorul VI — dintre care înarea majoritatii sînt patronate de clubul nostru — ca și tuturor celorlalte categorii de elevi din Capitală care doresc să descează primele taine ale fotbalului. Copiii umază deci să se prezinte, începînd de astăzi, la baza noastră sportivă, zilnic între orele 8-13, avînd asupra lor un sumar echipament: pantofi de tenis și chilot de sport. Se pot înscrie chiar și echipe de străzi. Tehnicienii noștri cei mai buni se vor ocupa de denistarea și, mai apoi, instruirea micilor „selecționabili”. Acum, pentru zilele de debut ale vacanței, apreciem ca deosebit de valoroasă inițiativa clubului Progresul și am fi bucuroși, în continuare, să mai semnalam astfel de acțiuni patronate de celelalte mari cluburi bucurestene. Și nu numai pentru fotbal: baschetul, handbalul, atletismul, gimnastica sînt numai cîteva din preferințele sportive ale elevilor pe timpul vacanței.

### Academician VICTOR VĂLCOVICI

La 21 iunie a.c. a încetat din viață academicianul Victor Vălcovici, om de știință emerit, personalitate științifică de renume internațional.

Născut la 21 septembrie 1885 în orașul Galați, Victor Vălcovici a urmat cursurile Facultății de științe din București între anii 1903-1907.

Teza sa de doctorat, despre teoria jeturilor, susținută la Göttingen, a avut un rîsunet deosebit în lumea științifică. Revizorul în țară, Victor Vălcovici a desfășurat o bogată și prestigioasă activitate didactică, funcționînd ca profesor titular la catedra de mecanică a Universității din Iași, rector al Institutului politehnic din Timișoara, iar din 1930 în calitate de profesor titular al catedrei de mecanică a Universității din București.

Desfășurată pe o perioadă de 60 de ani, activitatea științifică a lui Victor Vălcovici cuprinde un număr impresionant de lucrări științifice. El este fondatorul teoriei mișcărilor fluide cu vîrtej constant și autor al unei noi teorii a aluviunilor.

Pentru merite deosebite pe tărîm științific și didactic, Victor Vălcovici a fost distins cu ordinul și medalii.

Prin încetarea din viață a academicianului Victor Vălcovici, știința românească înregistrează o dureroasă pierdere.

### ACADEMIANUL VICTOR VĂLCOVICI

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Corpul defunctului se află de pînă în holul Institutului de matematică al Academiei Republicii Socialiste România din Calea Grivitei nr. 21. Publicul are acces marți, 23 iunie a.c., orele 10-12 și 15-18 și miercuri, 24 iunie, orele 10-12.

Adunarea de doliu va avea loc în ziua de miercuri, 24 iunie, ora 12, iar înbunarea în aceeași zi la ora 13,30, la Cimitirul Belu.

VIOREL RABA



